

LA CAMPANA DE SANT HONORAT

1714

Quan s'anava escolant nostra ciutat
dins del setembre de la mala anyada,
la campana de Sant Honorat,
a dalt del campanar a cada estrevada
movia el seu batall desesperat.
I quan la llengua de la nostra gent
anava renegant d'odi i de gana,
quan s'esberlava el pit d'algun valent,
la llengua de metall de la campana
repicava i cridava a sometent.
I quan el conseller de la ciutat
alçava al cel l'espasa i la bandera,
ja el llop amb la cassaca de soldat
i el lladre de la terra forastera
ens ho deixaven tot esmicolat,
feia un so ronc com un grinyol de fera
la campana de Sant Honorat.
I després, quan vingué la mala nit
i s'ensorrà per sempre aquell delit,
i era nostra florida ciutadana,
cementiri, misèria i cos podrit,
pell que tremola i llavi que demana,
amb un plorar de ràbia i de despit
plorava la campana.
Quatre anys més tard, diuen que el rei prudent
feu despenjar aquella campana altiva,
perquè havia tocat a sometent
amb la veu una mica massa viva.
La varen dû entre brases i carbons;
somicant digué adéu a les germanes;
i la van fondre sense més raons,
i del metall en varen fer canons
per ofegar la veu de les campanes.

* * *

I ara, Déu sap el temps que s'ha escolat
des del setembre de la mala anyada,
des del rei que escanyant la llibertat
amb la mà va deixar-nos profanada
la campana de Sant Honorat.
Però poc es pensava el rei valent,
amb tanta voluntat i amb tanta fúria,
que campana que toca a sometent
el foc no l'hi fa injúria.
Que si aixeca la forca i el punyal
i l'uncla de les bèsties s'encomana,
a la campana no li fa cap mal,
perquè el so de la campana és immortal.
i encara sona la campana!
Encara sona; hi ha qui no la sent,
qui té l'orella molt resposa,
qui l'aparta com un mal pensament,
però encara repica a sometent
nostra campana fosa.
Vosaltres, gent de bona voluntat,
catalans de tota hora,
no sentiu, caminant dins la ciutat,
la campana de Sant Honorat?
No la sentiu com plora?
Escolteu, escolteu quin so més fi
— no és el cor que us enganya —,
tant si seguïu les mantes del camí,
com si palpeu el cor de la muntanya;
tant si aneu amb la rella dins les mans,
tant si el rem us fadiga i us aplanà,
si sou pobres, cridaïres o bergants,
fills de lluita, o de calma casolana,
tant se vall que si sou catalans,
hi ha alguna cosa que us farà germans:
aquest so i aquest plor de la campana!
La varen despenjar de vora el cel,
encara més amunt ara repica,
ni grapa de butxí ni foc crudel
de mal no poden fer-n'hi gens ni mica.
Canons i lleis i forques, això rail!
Se'ns menjaran segons la seva gana,
però ningú pot ofegar-nos mai
la veu de la campana.

JOSEP M.^a DE SAGARRA

Festa anyal d'Homenatge a la Vellesa

Se celebrà a la nostra vila l'Homenatge a la Vellesa, instaurat l'any 1915 per la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

L'acte d'Homenatge començà a les dotze en punt al Teatre Bosc.

Formava la Presidència, l'Alcalde de Vilanova senyor Sanmartí, el senyor Gassol en representació del President de la Generalitat, el Director General de la Caixa de Pensions senyor Moragues, el diputat a Corts senyor Ventosa i Roig, el doctor Boix i el Comandant de marina. Obrí l'acte el senyor Sanmartí; remercià els assistents d'aquest homenatge. El senyor Ventosa digué que honorar els vells és el deure de tothom. El doctor Boix feu història de la Caixa de Pensions. Aquesta—diu—ultra ésser una institució econòmica, en el fons és essencialment social. El senyor Gassol, porto—digué—la representació en aquest acte d'aquell il·lustre compatriota vostre que essent fill d'aquest poble és pare de tot Catalunya; d'aquell home que tenint el cap blanc donà l'exemple més gran de joventut que s'hagi donat a Catalunya, essent el primer que aixecà la bandera de la República Catalana al balcó del Palau de la Generalitat de Catalunya. Finalment feu ús de la paraula el senyor Moragues, amb un eloqüent discurs que, com els anteriors, fou llargament aplaudit.

Demés foren repartides vint-i-sis llibretes d'Estalvi. Clogué l'acte un concert per l'Orfeó Cossetània, l'Unió Vilanovesa i l'Orfeó de la Casa de Família per a cegues. A dos quarts de dues, es donà un dinar íntim al saló de festes del Foment del Treball en honor als vells; hi assistiren dos cents comensals, i finalitzà amb aquest acte la Festa d'Homenatge a la Vellesa, el qual constituí un gran èxit pels organitzadors, els que felicitem, i en particular al nostre amic senyor Castells, Director de la Caixa de Pensions i d'Estalvi de Vilanova.

EBERI

NOVES

Ha mort el pare del nostre volgut consoci Francesc Butí, al qual enviem, per tan sensible pèrdua, el nostre sincer condol.

El nostre Centre ha acordat celebrar el dia 14 d'abril la proclamació de la República Catalana i prega a tots els catalans que no ostentin altra bandera que la catalana, ja que totes les altres s'exhibiren per un dret de conquesta.

S'ha casat civilment el nostre company i soci del nostre Centre En Josep Foguet amb la simpàtica senyoreta Na Irene Terradelles, als quals enviem les nostres ben sinceres felicitacions.

Ens comuniquen que la Junta Directiva de la «La Comercial Unió» ha quedat constituïda de la forma següent: President, Miquel Cabuti; Vice-president, Jaume Alba; Secretari, Ricard Rossell; Vice-secretari, Anton Tort; Tresorer, Francesc Prats. Els felicitem i ensems els desitgem força encert en el seu comés.

Organitzat pel nostre Centre i Comitè polític ha tingut lloc una conferència pública, a l'estatge de l'Orfeó Vilanoví, a càrrec de l'eminent jurista F. Maspons i Anglasesell; en el pròxim número en parlarem extensament.

Recomanem a tots els catalans el follet de Maspons i Anglasesell titolat, «La Generalitat de Catalunya i la República Espanyola».

Tinguèrem el gust de saludar al nostre Casal els senyors Ventura Gassol, Marc Aureli Vilá i Jaume Milà.

En atent comunicat, ens ha estat comunicada la constitució de la Junta de l'Ateneu: President, Francesc Morgades i Domènech; Vice-president, Martí Miret i Marqués; Tresorer, Josep O. Miquel i Vallés; Bibliotecari, Eduard Egea i García; Secretari, Joan Olivella i Lluch; Vice-secretari, Antoni Pujol i Bernadó; Vocals: Antoni Escofet i Pascual, Isidre Urpí i Sicart, Joan Rius i Roig, Josep M.ª Cucurella (President de l'Associació d'Alumnes Obrers de l'Escola Industrial).

Comissió d'Educació i Instrucció: President, Jaume Inglés i Isern; Vocals: Joan Vila i Soler i Josep Vidal i Urpí.

SEPARATISTES!

Llegiu i propagueu

L'INSURGENT

Setmanari d'Estat Català.

Anís

Penedès

Anton Galleml

Vilafranca del Penedès